Левіт 27

Обітниці та десятини 1-34

1 Господь сказав Мойсеєві:

2 «Промов до синів Ізраїля й скажи їм: Коли хтонебудь обітує Господеві грошову вартість якоїсь особи,

3 то за чоловіка від двадцятьох до шістдесятьох років оцінка буде п'ятдесят срібних шеклів, по шеклю святині,

4 а за жінку оцінка буде тридцять шеклів;

5 а як матиме від п'ятьох до двадцятьох років, то за чоловічу стать оцінка - двадцять шеклів, а за жіночу - десять шеклів;

6 від одного місяця до п'ятьох років, за хлопця оцінка буде п'ять шеклів срібла, а за дівчину - три шеклі.

7 Як же комусь шістдесят років або більше, то оцінка буде: за чоловіка п'ятнадцять шеклів, за жінку десять шеклів.

8 Коли ж той, хто робить обітницю, вбогий і не може дати по оцінці, то нехай поставлять його перед священиком, і священик оцінить його по його спромозі.

9 А коли то скотина, з якої приносять у жертву Господеві, то все, що дається Господеві, вважатиметься за святе;

10 її не можна ні перемінити, ні підмінити, ні кращої на гіршу, ні гіршої на кращу; коли ж хтось замінить скотину за скотину, то одна й друга стануть святими.

11 Коли ж то буде якась скотина нечиста, що не приноситься Господеві в жертву, то нехай її поставлять перед священиком,

12 і священик оцінить її, чи добра, чи не добра; як її священик оцінить, так і буде.

13 Якщо б він схотів викупити її, нехай додасть п'ятину до оціненої вартости.

14 Коли хтось присвятить дім свій як святиню Господеві, нехай священик оцінить його, чи він варт багато, чи мало; і як його священик оцінить, так і мусить бути.

15 Коли ж той, хто присвячує, схоче викупити свій дім, то нехай додасть п'ятину поверх оцінки, й дім буде його.

16 Коли хтось присвятить Господеві якесь спадкове поле, то його Оцінка буде за мірою висіву його, п'ятдесят срібних шеклів за один омер ячменю.

17 Коли від ювілейного року присвятить своє поле, то оцінка зостанеться цілою.

18 А коли по ювілейному році присвятить своє поле, то нехай священик полічить йому гроші за мірою років, що зостаються до наступного ювілейного року, і нехай буде відчислене від

оцінки.
19 Якби ж той, хто присвятив, схотів викупити поле, нехай додасть п'ятину ціни, за яку його оцінено, й воно зостанеться за ним.
20 Коли ж не викупить поля або продасть його іншому чоловікові, то потім не можна його вже більш викупляти.
21 І хоч поле стане звільнене в ювілейному році, однак воно буде присвячене Господеві як поле обітоване; воно перейде в посідання священика.
22 А коли присвятить Господеві куплене поле, що не належить до його спадщини,
23 то нехай священик полічить йому відповідно до ціни аж до ювілейного року, а він заплатить її у той же день, як священний дар Господеві.
24 В ювілейному році поле повернеться до того, в кого він купив його, й належатиме йому як спадкова власність.
25 Кожна оцінка нехай буде шеклями святині; двадцять гер на один шекель.
26 Щодо первородця від скотини, що вже як первородне належиться Господеві, то ніхто не може його присвятити, чи з великорослої воно скотини, чи з дрібної (чи це віл чи ягня), - воно належиться Господеві.
27 Коли ж скотина нечиста, нехай викупить її за оцінкою, додавши до неї п'ятину; як же не викупить, то нехай продасться за оцінкою.
28 З усього свого майна, що хтось його присвятить Господеві як обітоване, чи людину, чи скотину, чи власне спадкове поле, - нічого не можна продавати, ні викуплювати; все, що обітоване, пресвяте Господеві.
29 Ніхто обітований з-між людей не може бути викуплений: він має таким померти.
30 Всяка десятина від землі, чи від засівів із поля, чи від плодів із дерева, буде Господеві, (вона) свята Господеві.
31 А хто схоче викупити якусь частину з десятини, нехай додасть до неї п'ятину.
32 Десятина з великорослої чи з дрібної скотини; десятина з усього, що проходить під ґирлиґою пастуха, буде свята Господеві.
33 Не треба вибирати чи краще, чи гірше, й вимінювати його не можна; коли ж його перемінено, то й воно саме, й те, чим замінено його, стане святим Господеві; викупляти його не можна.»
34 Ось такі заповіді, що Господь заповідав Мойсеєві для синів Ізраїля на Синай-горі.